

STYPENDIA ŚW. MIKOŁAJA

Drodzy Wolontariusze,

Zapisać wspólnie wnioski z przeprowadzonego projektu. Mamy nadzieję, że to nie będzie ostatnie działanie, które wspólnie podejmiecie Waszym zespołem i że zebrane doświadczenie pomoże Wam jeszcze zrealizować masę wspaniałych przedsięwzięć.

Znajdźcie w segregatorze odpowiednią stronę, która dotyczy ewaluacji – czyli właśnie podsumowania i wyciągnięcia wniosków na przyszłość.

Przed wszystkim porozmawiajcie, odpowiadając na poniższe pytania:

1. Które działania wyszły najlepiej? Dlaczego? Co z tego możemy wykorzystać w przyszłości?
2. Które z zaplanowanych rzeczy się nie odbyły? Dlaczego? Czy następnym razem trzeba to zaplanować lub przeprowadzić inaczej? Jak?
3. Z czego jesteście szczególnie dumni? Czy czujecie satysfakcję? Te rzeczy koniecznie pokażcie światu! (w gazetce szkolnej, mailach do rodziców, mediach społecznościowych).

Drogi nauczycielu,

Ewaluacja to bardzo ważny element pracy projektowej. Powinna opierać się na konkrety. Poproś uczestników, aby byli jak najbardziej precyzyjni w wypowiedziach. Zamiast mówić „udało nam się zrobić wystawę”, lepiej nazwać konkretne sukcesy: „udało nam się przekonać 10 osób do przekazania swoich prac”, „pozyskaliśmy dwóch sponsorów”, „Wystaliśmy 50 zaproszeń na wystawę” itd.

W trakcie spotkania ewaluacyjnego bardzo ważne jest, żeby członkowie zespołu nie obwiniali się wzajemnie o niepowodzenia. Jeżeli coś nie wyszło, nie jest już tak ważne, kto nie wykonał swojego zadania. Ważniejsze jest, żeby zespół zastanowił się, jak uniknąć podobnego błędu następnym razem. Rolą nauczyciela jest dopilnowanie, żeby wolontariusze nie skupiali się na błędach, ale szukali rozwiązań. Zamiast mówić: „Kazik przez dwa tygodnie zapomniał o przyniesieniu plakatów” lepiej zastanowić się wspólnie: „Jeśli mamy w zespole osoby, którym trudno pamiętać o ważnych terminach, w jaki sposób możemy pomóc im przynieść rzeczy na czas? - Może ktoś inny może wysłać rano sms, albo zadzwonić i przypomnieć?”

Rolą nauczyciela jest także wskazanie wolontariuszom sukcesów, których sami nie dostrzegają. Często dzieci uważają, że coś mogły zrobić o wiele lepiej; są bardzo krytyczne wobec siebie. Trzeba wtedy pokazać im sukcesy społeczne: udane negocjacje, kompromisy, komunikację, to, że mocno się zaangażowali, próbowali pomimo trudności losu, poświęcili czas. Nawet błędy i niepowodzenia pozwolą im lepiej działać następnym razem i są bardzo ważnym doświadczeniem, które buduje ich kompetencje.

Wolontariusze powinni wyjść z ewaluacji z przekonaniem, że dzięki zdobytym doświadczeniom kolejny projekt zrobią lepiej i mądrzej.